

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/99/2018
Identifikačné číslo spisu: 1315217045
Dátum vydania rozhodnutia: 26.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1315217045.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Ručiteľ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Agátová 22, zastúpeného Mgr. Michalom Šalingom, advokátom so sídlom v Bratislave, Konventná 9, proti žalovanému BMX klub Rača, občianske združenie so sídlom v Bratislave, Hečkova 3, zastúpeného Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom so sídlom v Bratislave, Rožňavská 2, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 11 C 526/2015, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. októbra 2017 sp. zn. 14 Co 165/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením zo 7. júna 2017 č. k. 11 C 526/2015-187 zamietol návrh žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalovaný domáhal, aby žalobca strpel užívanie pozemku parc. č. XXXX/XXX o výmere 57 m² na účely vykonávania športovej činnosti na BMX dráhe. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 324 ods. 1 a § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) a vecne tým, že žalovaný neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, keď narušenie súťaží a tréningovej činnosti žalobcom bolo reálne preukázané iba raz v roku 2016 a odvtedy sa zásah žalobcu do aktivít žalovaného neopakoval.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 11. októbra 2017 sp. zn. 14 Co 165/2017 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil. Zdôraznil, že predmetom sporu vo veci samej je zaplatenie peňažnej sumy z titulu užívania pozemkov žalobcu žalovaným bez právneho dôvodu, čím na jeho strane má vzniknúť bezdôvodné obohatenie a tento stav trval aj v čase rozhodovania o návrhu žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že neboli preukázané skutočnosti pre záver, že v dôsledku aktivít žalobcu existuje naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, keď po roku 2016 v ďalšom ročníku športových podujatí k ich mareniu zo strany žalobcu nedošlo.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“), ktorého prípustnosť odvodzoval od ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. Tvrdil, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na extrémnom nesúlade medzi vykonanými dôkazmi a skutkovými závermi, ako aj na aplikácii právnych noriem v rozpore s ich účelom a zmyslom. Žiadal preto, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil, resp. zrušil.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie ako procesne neprípustné odmietnuť. Uviedol, že dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ C.s.p. mieri na procesné pochybenia v konaní s dimenziou porušenia práva na spravodlivý proces a nie na skutkové a právne závery v rozhodnutí odvolacieho súdu. Bol názoru, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu má náležitosti v zmysle § 393 C.s.p., keď dovolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery a tiež uviedol dôvody, so zreteľom na ktoré dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

7. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Podľa § 421 ods. 2 C.s.p., dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak dovolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

9. Podľa § 357 písm. d/ C.s.p., odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

10. Podľa § 432 ods. 1, 2 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

11. Pokiaľ žalovaný namietal, že uznesenie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené, teda že je nepreskúmateľné, dovolací súd uvádza, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá časť predmetnej právnej vety. Žalovaný teda nedôvodne argumentuje, že uznesenie odvolacieho súdu je neodôvodnené. Napokon treba dodať, že za vadu konania

v zmysle § 420 ods. 1 písm. f/ C.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd (nerozhodol) a neodôvodnil svoje uznesenie podľa predstáv žalovaného.

12. Žalovaný napokon tvrdil, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V zmysle § 421 ods. 2 C.s.p., ale dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol, okrem iného, aj o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia [§ 357 písm. d/ C.s.p.].

13. Dovolací súd ďalej zastáva názor, podľa ktorého uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje alebo mení, ale napr. i rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Obdo 76/2016 a odbornú právnickú literatúru - Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol.: Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458). Uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh žalovaného na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej návrhom na začatie konania) končí. Po nariadení neodkladného opatrenia síce nemusí obligatórne nasledovať konanie vo veci samej, ale v danom prípade naďalej prebieha konanie, v ktorom sa žalobca domáha zaplata sumy 4 480,- eur s príslušenstvom, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené a súd prvej inštancie o ňom stále koná a rozhoduje.

14. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako neprípustné odmietol.

15. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi úspešnému v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti žalovanému zaplatiť náhradu týchto trov s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C.s.p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.